

סֵדֶר הַלְמוּד לְשָׁנָה מֵעֲבֹרֶת כ"ג אָדָר א:

מִבְּמִי שֶׁנִּפְלַח חַס וְשָׁלוֹם, לְמִקּוֹמוֹת הַרְחֻקִים מִהַקְדָּשָׁה מְאֹד עַד שֶׁכִּבְיָכוֹל אֵי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא שֵׁם אֱלֹהוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל מִקּוֹמוֹת אֵלוֹ נֶאֱמַר: "וְכִבּוּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן". אֲךָ בְּאַמֶּת גַּם הֵם מְקַבְּלִים חַיּוֹת מִפְּנֵי יִתְבָּרֵךְ רַק שֶׁחַיּוֹת אֱלֹהוֹת אֲשֶׁר שֵׁם בְּאֵלוֹ הַמִּקּוֹמוֹת הוּא סְתוּם וְנֶעְלָם מְאֹד בְּסוּד חָלַל הַפָּנּוּי. וְדִיקָא אֵלוֹ הַמִּקּוֹמוֹת מְקַבְּלִין חַיּוֹת מִבְּחִינָה עֲלִיּוֹנָה מְאֹד בְּחִינַת הַמְּאֶמֶר סְתוּם. וְעַל כֵּן עֵקֶר עֲצָתוֹ שִׁיחֲפֹשׂ וַיִּבְקֹשׂ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גַּם מִשֵּׁם, כִּי בְּאַמֶּת גַּם שֵׁם נֶעְלָם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רַק שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְמַצֵּאוֹ שֵׁם בְּשׁוּם שֶׁכֵּל וְסִבָּרָא כִּי אִם עַל־יְדֵי הַבִּקְשָׁה וְהַחֲפוּשׁ בְּבְחִינַת: "אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ". וְמִי שָׂרוּצָה לְהַכְנִים אֶל דְּרָכֵי הַקְדָּשָׁה בְּאַמֶּת אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַנֵּם בְּשִׁלְמוֹת כִּי אִם כְּשֶׁמִּנְסִין אוֹתוֹ בְּבְחִינָה זֹאת שֶׁנוֹפֵל לְמִקּוֹמוֹת כְּאֵלוֹ. וְכִשְׁמַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ עַל־פִּי הַנִּ"ל אֲזִי יִזְכֶּה שֶׁתְּהִיָּה הִירִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה, כְּמִבְּאֵר בְּפָנִים:

וְעֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא שֶׁיִּדַע חֶסְרוֹן דַּעַת הָאֲנוּשֵׁי שֶׁבְּאַמֶּת אֵין לָנוּ שׁוּם שֶׁכֵּל כְּלָל כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כִּי בַעַר אָנֹכִי מֵאִישׁ" וְכוּ' וְאֲנוּ מְחַיְבִים לְבַטֵּל וּלְהַשְׁלִיךְ שֶׁכֵּלְנוּ לְגַמְרֵי רַק לְהֶאֱמִין בְּדַבְרֵי הַצְּדִיקֵי אַמֶּת, שֶׁבְּאַמֶּת יֵשׁ חַיּוֹת אֱלֹהוֹת אֲפִלוֹ בְּמִקּוֹמוֹת הַרְחֻקִים מְאֹד מְאֹד, רַק שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם שֶׁכֵּל אֲנוּשֵׁי לְמַצֵּא שֵׁם כְּבוֹד אֱלֹהוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ מֵאַחַר שֶׁשֵּׁם פָּנּוּי מְאֵלְהוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, בְּבְחִינַת: "וְכִבּוּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן", רַק צְרִיכִים שֵׁם לְחַפְּשׂוֹ וּלְבַקֵּשׁ "אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ" כִּי וְרַק עַל־יְדֵי־זֶה יַעֲלֶה בְּתֵכֵלִית הָעֲלִיָּה כִּי כִּי עֵקֶר חַיּוֹת וְהַהִתְחַזְקוֹת שֶׁל הַרְחֻקִים מְאֹד שֶׁנִּפְּלוּ לְמִקּוֹמוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם מִבְּחִינַת חָלַל הַפָּנּוּי כִּי עֵקֶר הַחַיּוֹת שֶׁלָּהֶם הוּא בְּבְחִינַת רְכִיכָא,

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרכ"ג
לצמח מנחם רבי"ל "צדק צני" מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

כִּי אֵין רוֹאִין שָׁם שׁוֹם אֹרֶז וְהוּא דִק מִן הַדִק וְהוּא נִדְחָה וְנִתְעַלָּם
בְּפָנַי כָּל הַנְּכַנָּם לְשָׁם כְּדֶרֶךְ דְּבָר הָרֶךְ שֶׁנִּדְחָה בְּפָנַי כֹּל. וְשָׁם דִּיקָא
זֶהוּ עֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹת עַל-יַדֵּי בְּחִינַת רְכִיכָא הַנִּ"ל שֶׁהוּא בְּחִינַת:
"הֲרָפוּ וְדַעוּ כִּי אֲנֹכִי אֱלֹקִים" כּו', וְעַל זֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם
לְבָרְכָה, 'לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם רַךְ כְּקִנְיָה וְאֵל יִהְיֶה קָשָׁה כְּאֶרְזוֹ, כִּי
קִנְיָה-אֶפְלוֹ כָּל הָרוּחֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵין יְכוּלִין לְהַזִּיזוּ מִמְּקוֹמוֹ, דִּיקָא
עַל-יַדֵּי-זֶה שֶׁהוּא רַךְ וְנִכְפָּף בְּפָנַי כֹּל וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא חֹק וְאֶמִּין
מְאֹד בְּשָׂרְשׁוֹ וְאֵין יְכוּלִין הָרוּחֹת לְעַקְרוּ מִמְּקוֹמוֹ, מַה שְּׂאִין כֵּן אִם
הָיָה קָשָׁה כְּאֶרְזוֹ וְכוּ', וְכִמוֹ כֵּן בְּמִקְוֹמוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲלָל
הַפָּנּוּי וְהָרוּחַ סְעָרָה שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא מִתְגַּבֵּר שָׁם מְאֹד שָׁם אֲסוּר
לְהַכְּנִים בְּקִשְׁיוֹת וְתִירוּצִים כְּלָל, בְּבְחִינַת: "אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם", כִּי
שָׁם עֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹת דִּיקָא עַל-יַדֵּי שֶׁהוּא רַךְ כְּקִנְיָה וְעַל כָּל
הַשְּׂאֵלוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת וְהַבְּלוּלִים הֵן מֵעֲצָמוֹ הֵן מֵאַחֲרֵים
עַל כָּל־כָּל־לֹא יֵשִׁיב דְּבָר, בְּבְחִינַת: "וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ וְאֵין
בְּפִיו תּוֹכָחוֹת", כִּי הַקְּשִׁיּוֹת וְהַבְּלוּלִים הַבָּאִים מִשָּׁם אֵי אֶפְשָׁר
לְיִשְׁבֵן כֵּן"ל. וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן יִהְיֶה חֹק בְּאַמוּנָה מְאֹד כְּקִנְיָה הָרֶךְ
הַנְּשָׂרֵשׁ בַּמִּים שֶׁאֶף-עַל-פִּי שֶׁנִּרְאָה כְּנִכְפָּף מִפְּנֵי הָרוּחֹת אֶף-עַל-
פִּי-כֵן הוּא חֹק בְּשָׂרְשׁוֹ מְאֹד. כִּמוֹ כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם שֶׁיִּהְיֶה חֹק
בְּאַמוּנָתוֹ אֲשֶׁר קִבְּלוּ מֵאַבּוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ וְלֹא יִשְׁמַע לְשׁוֹם קְשִׁיָּא
וּבְלוּל הַבָּאִים מִמְּקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ וְלֹא יֵשִׁיב עֲלֵיהֶם כְּלָל, כְּאֵלוֹ אֵין
בְּפִיו מֵעַנָּה עַד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כְּאֵלוֹ הוּא נִכְפָּף בְּפָנֵיהֶם חֵם וְשָׁלוֹם:
וּבְאַמַּת זֶהוּ עֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹתוֹ בְּבְחִינַת רַךְ כְּקִנְיָה כֵּן"ל, כִּי שָׁם
בְּמִקְוֹמוֹת כְּאֵלוֹ אִם יִרְצֶה לְהַכְּנִים שָׁם בְּקִשְׁיוֹת וְתִירוּצִים, אֲזִי יִשְׂאֵר
בַּחֲשָׁף לְגַמְרִי, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְיִשְׁבֵן הַקְּשִׁיּוֹת וְהַבְּלוּלִים הַבָּאִים
מִשָּׁם. עַל כֵּן צָרִיכִין שָׁם לְהִיּוֹת רַךְ בְּחִינַת רַךְ כְּקִנְיָה לְבָלִי לְהֵשִׁיב

דָּבָר רַק לְהִיּוֹת חֲזָק בְּשֶׁרֶשׁ גְּדוּלוֹ, הֵינּוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גַּם מִשָּׁם בְּבַחֲיִנַת: "אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ" הֵנ"ל וְאִזּוּ דִּיקָא יִזְכֶּה לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה כַּנ"ל. וְעַקֵּר תַּקּוּן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת שִׁיְהִיָּה עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וּמְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד הוּא רַק עַל־יְדֵי בְּחִינַת רַךְ פְּקָנָה הֵנ"ל וְעַל כֵּן נִקְרָא יוֹסֵף "אֲבִירָךְ" וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה: 'אָב בְּחֻכְמָה וְרַךְ' וְכוּ', הֵינּוּ אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא אָב בְּחֻכְמָה אֶף־עַל־פִּי־כֵן הוּא רַךְ פְּקָנָה, וְכֵן בְּדוֹד נֶאֱמָר: "וְאֲנֹכִי הַיּוֹם רַךְ וּמְשׁוּחַ מֶלֶךְ". וּבְעֵינַיִן זֶה שֶׁל בְּחִינַת רְכִיכָא יֵשׁ הַרְבֵּה לְדָבָר, אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר בְּכַתָּב וְהַמְשַׁכִּיל הַחֹפֵץ בְּאַמֶּת יְבִין מִדַּעְתּוֹ, אִיךָ צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַךְ פְּקָנָה וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן יְהִיָּה חֲזָק בְּשֶׁרֶשׁוֹ מְאֹד וְאֲדַרְבָּא, עַל־יְדֵי הַרְבוּת עַל־יְדֵי־זֶה עַקֵּר חֲזָקוֹ וְתַקְפּוֹ לְנֶצַח (שָׁם הִלְכָה ו' אוֹת ט):

מִגַּ הַצְּדִיק נִקְרָא תָמָר, בְּחִינַת: "צְדִיק כְּתָמָר יִפְרָח", כִּי תָמָר לְשׁוֹן תְּמוּרָה, כִּי הַצְּדִיק מִמִּיר וּמִחֲלִיף הַכֹּל לְטוֹבָה וְכֹל הַקְטָרוּגִים מְהַפֵּךְ אוֹתָם לְזָכוֹת, בְּבַחֲיִנַת: "אִם יֵשׁ עָלַי מִלְּאָךְ מִלִּיץ אֶחָד מִנִּי אֶלְפִי" מִנִּי אֶלְפִי" דִּיקָא, שְׂדִיקָא מִנִּי אֶלְפִי הַמְקַטְרָגִים נַעֲשֶׂה הַמְלֵאךְ הַמְלִיץ, כִּי כָּל מַה שְׂמַתְרָבִים הַמְקַטְרָגִים יוֹתֵר הוּא מִמְלִיץ עַל־יְדֵי־זֶה לְטוֹב יוֹתֵר, עַל שְׂאֶף־עַל־פִּי־כֵן הוּא מוֹצֵא בּוֹ אִיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה, כִּי כָּל אֵלּוּ הַמְקַטְרָגִים עַל הָאָדָם הֵם בְּעַצְמָם אוֹתָם שֶׁהִסִּיתוּ אוֹתוֹ לְחַטָּא כְּמֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה: 'הוּא הַמְסִית הוּא הַמְקַטְרָג'. וְעַל כֵּן כְּשֶׁמַּתְרָבִים חֵם וְשָׁלוֹם, הַמְקַטְרָגִים מְאֹד, אֲזִי עוֹמֵד הַמְלֵאךְ הַמְלִיץ וּמְהַפֵּךְ הַכֹּל לְזָכוֹת דִּיקָא כִּי טוֹעֵן הֵלֵא אֲדַרְבָּא, מֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ עָלָיו מְקַטְרָגִים הַרְבֵּה כָּל כָּף אִם כֵּן הִיָּה לוֹ יְצָרִין רָעִין וּמְסִיתִין הַרְבֵּה. וְאִם כֵּן אֲדַרְבָּא, הוּא פְּלֵא גְּדוּל אִיךָ הִתְחַזֵּק אִישׁ כְּזֶה נֶגֶד מְסִיתִים הַרְבֵּה כָּל כָּף לְחַטָּף אֶף־עַל־פִּי־כֵן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרל"ז
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

איזה נקדה טובה של איזה מצוה שעשה, וזה בחינת: 'מליץ אהד מני אלה' דיקא, שדיקא מני אלה המקטרגים על ידי זה בעצמו הוא ממליץ עליו כי אם כן אין חדוש כל כך במה שחטא כל כך מאחר שהיה לו מסיתים רבים כאלה. אדרבא, זהו חדוש נפלא איך התגבר לעשות איזה טוב בעלמא מאחר שעמדו עליו חילות רבות כאלו, ועל כן הצדיק שהולך בדרך זה נקרא תמר, שממיר ומחליף הקטרגים לזכות הנ"ל (שם אות ט"ו):

מד עקר קיום האדם והתחזקותו בעבודת השם יתברך הוא על ידי שכולל שני הדרכים הנ"ל באות מ"ב מ"ג ביחד וזה בחינת: "טובים השנים מן האחד שאם יפל האחד יקים את חברו", כי הם מחזקין את כל אדם לבל יפל בשום אופן בעולם. כי לפעמים מחזקין את עצמו על ידי הנקודות טובות שמוציאין בעצמו עדין. ולפעמים נופל חס ושלום גם מזה עד שאינו יכול להחיות את עצמו בשום דבר מחמת גדל ההעלמה וההסתרה וחשכות וכבודות לב שנמשך עליו. ואז צריך להחיות את עצמו על ידי הבקשה והחפוש אחר השם יתברך, בבחינת: "איה מקום כבודו" הנ"ל, שמזה הדרך אי אפשר להבעל דבר לבלבלו ולהפילו על ידי שום בלבול בעולם. כי אף על פי שיכנים בדעתו חס ושלום, שאפס תקנה מחמת שקלקל מאד. ואף על פי שהאמת הוא כך וגם עתה הוא כמו שהוא, אף על פי כן מאחר שכבר גלו לנו הצדיקי אמת שאפלו במקומות הרחוקים מהקדשה מאד עד שהם בבחינת מקומות המטנפים, שנאמר עליהם: "וכבודי לא אתן", אף על פי כן צריכין לבקש ולהפש גם משם את השם יתברך ולעלות על ידי זה דיקא לתכלית העליה לבחינת איה מאמר סתום. על כן בודאי תמיד יקום על עמדו. הגם כי בבחינת הדרך

הַזֶּה שֶׁל אֵיחָ לְבַד גַּם כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהִיזֵת לְעוֹלָם בְּתַמִּידוֹת כִּי
 צָרִיכִין לְעֲלוֹת מִמְּקוֹמוֹת הַנֶּ"ל אֶל הַקִּדְשָׁה לְגַמְרֵי בְּמִקּוֹם הַתְּנַגְלוֹת
 כְּבוֹדוֹ כִּי זֶה עֵקֶר הַקִּדְשָׁה שִׁיתְנַגְלָה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ (כְּמִבְּאֵר בְּ"לְקוֹמֵי
 מוֹהַר"ן תְּנִינָא סִימָן י"ב בְּמֵאמָר וְאֵיחָ הַנֶּ"ל). אֲךָ מִמִּילָא כְּשֶׁמַּחֲיָה וּמַחֲזִיק
 אֶת עַצְמוֹ עַל-יְדֵי בְּחִינַת אֵיחָ הַנֶּ"ל בְּתוֹךְ כָּךְ יִזְכֶּה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 יִרְחַם עָלָיו וְיֵאִיר עֵינָיו, שִׁיחֲזוֹר וְיִמָּצֵא הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שִׁישׁ בּוֹ עַדִּין
 שֶׁהֵם מִבְּחִינַת הַתְּנַגְלוֹת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶה הַדְּרָךְ שֶׁל הַחֲפוּשׁ אַחֲרֵי
 הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת הוּא בְּחִינַת "אַבְרָהָם", וְהַדְּרָךְ שֶׁל הַבְּקֻשָּׁה
 וְהַחֲפוּשׁ אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ הוּא בְּחִינַת "יִצְחָק", וְ"יַעֲקֹב אָבִינוּ" הוּא
 הַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן שְׁכוּלֵל שְׁנֵי הַדְּרָכִים הַנֶּ"ל יַחַד, וְעָלָיו נֶאֱמָר וְהַחוּט
 הַמְּשֻׁלָּשׁ לֹא בְּמַהְרָה יִנְתַּק", כִּי עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִין לְעֵמֶד בְּקִדְשָׁתוֹ
 לְעוֹלָם כַּנֶּ"ל (שָׁם אוֹת ל"א):

מֵה עֵינִין מֵה שְׂדֵיִקָּא בְּשַׁעַת הַתְּנַגְרוֹת הַחֲשָׁךְ וְהִירִידָה וְהַהֲסַתְרָה
 שְׁבַתוֹךְ הַהֲסַתְרָה אִזּוּ דֵיִקָּא עֵקֶר זְמַן הַהֲתַקְרָבוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת
 לְתַשׁוּבָה בְּאַמַּת, עֵינִין רֵאשִׁי-חֲדָשׁ אוֹת י"ג כְּשֶׁמַּגִּיעִין לְתַכְלִית
 הִירִידָה וְהַהֲסַתְרָה חֵם וְשָׁלוֹם, אִזּוּ דֵיִקָּא מְקַרְבִּין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 בְּתַכְלִית הַקְּרוֹב כְּבִיכּוֹל, כִּי שָׁם בְּתַכְלִית הַהֲסַתְרָה וְהִירִידָה חֵם
 וְשָׁלוֹם, שָׁם מְלַבֵּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעַצְמוֹ כְּבִיכּוֹל בְּלִי לְבוּשׁ
 בְּבְחִינַת: "וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכוּ', אֲנִי וְלֹא מִלְּאָךְ" כִּידוּעַ.
 נִמְצָא שְׂאֵז דֵיִקָּא כְּשִׁזְזוּכָה לְגַלוֹת הַהֲסַתְרָה יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ בְּאַמַּת, כִּי אִזּוּ דֵיִקָּא סְמוּכִין אֵלָיו מְאֹד, וְעַל כֵּן אִזּוּ דֵיִקָּא
 יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּלְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה. אֲךָ צָרִיכִין לָזֶה דַּעַת
 גְּדוֹל לִידַע זֹאת וּלְכוּן הַשְּׁעָה שְׁמַגִּיעִין לְתַכְלִית הַהֲסַתְרָה, וּלְדַעַת
 שְׂאֵז דֵיִקָּא מְקַרְבִּין אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְאֹד שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְהַפְכִין
 הַהֲסַתְרָה לְדַעַת. כִּי כְּשֵׁאִין יוֹדְעִין זֹאת תּוֹכֵל לְהַתְנַבֵּר בְּאַמַּת

זֶה נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרו - אמר מוהר"ת זצ"ל "צריך לציין מקומו שיהיה מצד רבנו יהודה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ההסתרה חס ושלום, עד שיפול מהדעת לגמרי ויתרחק ביותר חס ושלום. כי ההסתרה שהיא בחינת התגברות הסטרא אחרא כל זה נמשך מבחינת שבירת כלים שהיה עלידי רבוי אור:

נמצא שאף-על-פי שבודאי ההסתרה היא ירידה גדולה מאד מאחר שנסתר ונעלם ממנו אלהותו יתברך חס ושלום, עם כל זה מאחר שכל זה נעשה עלידי בחינת רבוי אור, נמצא שבאמת מלבש שם דיקא אור גדול ונורא מאד כי שם מלבש הוא יתברך בעצמו כביכול. על כן צריכים לזה חכם גדול במעלה גדולה מאד שיזכה לדעת כזה, עד שיוכל לגלות כל ההסתרות אפלו ההסתרה שבתוך הסתרה ולהפכה לדעת, ודיקא אז יקרב את ישראל לאביהם שבשמים ויחזירם בתשובה כנ"ל:

וזה בחינת יציאת מצרים שאז הגיעו לתכלית הירידה פידוע, וזה בחינת: "רדו שמה" בגמטריא שני מאות ועשר כמאמר רבותינו זכרונם לברכה, הינו שאז הגיעו לתכלית הירידה. אך משה רבנו זכה לדעת כזה עד שאז דיקא זכה לגלות ההסתרה ולהפכה לדעת ועל-ידי-זה נגאלו אז דיקא וזה בחינת קדוש החדש שהיו עוסקים בזה גדולי חכמי ישראל שהיו בקיאים בסוד העבור. כי קדוש החדש הוא גם כן בחינת התגלות ההסתרה בעת שהיא בתכלית הפגם הנ"ל כי הלבנה היא בחינת מלכות ופגימת הלבנה היא בחינת הסתרה שמשם יניקת הסטרא אחרא פידוע, ועקר חיות המלכות הוא בחינת אור הדעת והחכמה שנמשך מחי החיים, וזה בחינת מה שהלבנה מקבלת הארתה מהשמש שהיא בחינת דעת הנ"ל. ודיקא כשהיא סמוכה לשמש מאד ועומד כנגדה בתכלית הקרוב, אז היא בתכלית ההסתרה והמעוט ואינה מאירה להעולם כלל פידוע, ואזי כשמגיעה לתכלית המעוט וההסתרה אזי תכף

מִתְחַלֵּת לְהַתְמַלְאוֹת וְאֵי הוּא בְּחִינַת מוֹלַד הַלְבָנָה בְּיָדוּעַ. וְעַל כֵּן
 הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה חֲכָמִים גְּדוֹלִים כִּי צָרִיךְ לָזֶה דַּעַת גְּדוֹל שְׂיוּכַל
 לְהַפְּךָ תַּכְלִית הַהֶסְתֵּרָה וְהִירִידָה לְבְּחִינַת דַּעַת כַּנִּל, וְעַל כֵּן קְדוּשׁ
 הַחֹדֶשׁ הוּא מִצְוָה רֵאשׁוֹנָה שְׁנֵצִטוּוּ יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱמַר בְּעֵינַי יֵצִיאת
 מִצְרַיִם כִּי הִכַּל עֵינַי אֶחָד כַּנִּל. וְעַל כֵּן שָׂרֵשׁ הַתְּשׁוּבָה בְּרֵאשׁ
 חֹדֶשׁ כַּמְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר כִּי הַתְּגַלוֹת הַהֶסְתֵּרָה הַנִּל זֶה עֵקֶר
 הַתְּעוֹרְרוֹת לְתְּשׁוּבָה. וְעַל כֵּן נוֹהֲגִין לְהַתְּעוֹרֵר בְּתְּשׁוּבָה בְּעֶרְב
 רֵאשׁ-חֹדֶשׁ וְעוֹשִׂין יוֹם כַּפּוֹר קָטָן, כִּי אֵי הַלְבָנָה בְּתַכְלִית הַמְּעוֹט
 וְהַהֶסְתֵּרָה, וְעַל כֵּן אֵז דִּיקָא הוּא זְמַן הַהֶתְקַרְבוֹת, וְעַל כֵּן עוֹשִׂין
 אֵז תְּשׁוּבָה וְחוֹזְרִין אֵלָיו יְתַבְרַךְ (הַלְכוֹת ר"ח ג' ב):

מו בְּעֶרְב רֵאשׁ-חֹדֶשׁ הַלְבָנָה הִיא בְּתַכְלִית הַמְּעוֹט וְאֵז דִּיקָא
 מִתְחַלֵּת לְהַתְמַלְאוֹת מִיַּד בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ, וְזֶה רָמַז עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל
 "שֵׁהֵם עֲתִידִים לְהַתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתֶהּ", כְּמוֹ שְׂאוֹמְרִים בְּבִרְכַת קְדוּשׁ
 לְבָנָה. כִּי כָּל יְמֵי עוֹלָם אָנוּ עוֹסְקִים בְּתַקוּן פְּגִימַת הַלְבָנָה וּבְכָל
 פְּעַם מְתַקְנִים אוֹתָהּ מְעַט מְעַט, עַד שְׁלֵעֲתִיד תִּתְמַלֵּא פְּגִימַתָּהּ
 לְגַמְרֵי וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹט וְכוּ', וְאַף-עַל-פִּי שְׂבַגְשָׁמִיּוֹת אֵין
 אָנוּ רוֹאִין עֲתָה עֲדִין בְּהַלְבָנָה שׁוֹם תַּקוּן כִּי בְּכָל חֹדֶשׁ חוֹזְרִת
 וּמִתְמַעֲטֶת כְּבִתְחִלָּה, אַף-עַל-פִּי-כֵן אָנוּ מְאַמִּינִים שְׂאֵין יִגִּיעַתְנוּ
 לְרִיק, חֵם וְשָׁלוֹם, וּבְיָדָי הִיא נְתַתְקַנֶּת בְּרוּחָנִיּוֹת בְּכָל פְּעַם עַד
 שְׁלֵעֲתִיד נִרְאֶה זֹאת עֵין בְּעֵין שְׁנֵתְמַלֵּא פְּגִימַתָּהּ עַל-יְדֵי קְדֻשַׁת
 עֲבוֹדַת הַצְּדִיקִים וְכָל יִשְׂרָאֵל. וְכֵמוֹ כֵּן הוּא אֵצֶל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
 שְׂיֵשׁ לוֹ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת כָּל יָמָיו בְּלֵי שְׁעוֹר עַד שְׂיֵשׁ שְׁנֵדְמָה לוֹ שְׂלֹא
 פָּעַל כָּלוֹם מֵאַחַר שְׂבַכָּל פְּעַם חוֹזֵר וּמִתְמַעֲט אוֹ נִפְגָּם חֵם וְשָׁלוֹם.
 אַף-עַל-פִּי-כֵן אֵין שׁוֹם יִגִּיעַה לְרִיק חֵם וְשָׁלוֹם. וְהָעֵקֶר הוּא תְּמִימּוֹת
 וּפְשִׁיטוֹת לְחֹזֵק אֵת עֲצָמוֹ בְּדַרְכֵי הַתְּמִימּוֹת וּפְשִׁיטוֹת שֶׁל הַצְּדִיקֵי

זֶקֶן נֶתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרכ"ח - צמח מלכה רנ"ת זצ"ל "צדק צדקו מלכה שידוך צדקו מלכה רבנו יהיה תיקון רבנו" -
 - "חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

אֶמֶת שֶׁעַל-יָדֶיֶזֶה יֵשׁ לְכָל אֶחָד תִּקּוּה לְעוֹלָם (שם ו' כ):

הַצְדִּיק אֵינּוּ צָרִיךְ כָּלֵל לְהָעוֹלָם בְּשָׁבִיל עֲצָמוֹ, כִּי אֲדַרְבָּא, מִמְּנוֹ
 כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת וְכָל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כִּמּוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָהּ, וְעַל-כֵּן כָּל מַה שֶּׁנּוֹתַנִּין לוֹ מִקְּבִלִין מִמְּנוֹ אֵלֶּפֶי
 אֲלָפִים וְרַבִּי רֵבִי רַבּוֹת יוֹתֵר, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן גַּם
 כָּל מִי שֶׁטּוֹרֵחַ בְּגוֹפּוֹ לְשִׁמְשׁוֹ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו גַּם זֶה נִקְרָא צְדָקָה
 שֶׁהוּא כָּלֵל בְּחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְּלִתְתָּא כִּי הַצְדִּיק מַתְעַלָּה וּמַתְגַּדֵּל
 מְאֹד עַל-יַדֵּי אֲתַעְרוּתָא דְּלִתְתָּא שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַטּוֹרְחִים לְהִתְקַרֵּב
 אֵלָיו וְנִחַשְׁב לָהֶם צְדָקָה (ראש השנה ה"ו):

מִזֶּה כָּלֵל הַהִתְרַחֲקוֹת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִגְּדוֹל וְעַד
 קָטָן, הָעֶקֶר הוּא עַל-יַדֵּי זְקֵנָה דְּסַטְרָא אַחֲרָא מַה שֶּׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד
 כְּאֵלּוֹ הַכָּל מִתְנַהֵג בַּסֵּדֵר הַיָּשׁוּן וְהוּא כְּבָר זָקֵן בַּדַּרְכָּיו וְאִי אֶפְשָׁר
 לוֹ לָשׁוּב מֵהֶם, כִּמּוֹ שְׁכַת־טוֹב: "לֹא יֵאָמֵין שׁוֹב מִנֵּי חַשְׁדָּ" וְהַכָּל עַל
 יָדֵי הַזְקֵנָה שֶׁמִּפִּיל עֲלָיו הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁנִּקְרָא: "מֶלֶךְ זָקֵן וּכְסִיל".
 וְעַל-כֵּן כָּל הַתִּקּוּן הוּא עַל יַדֵּי הַחֲכָמִים, הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 וּמַתְחַדְּשִׁים כַּנֶּשֶׁר, בְּבַחֲיַנַּת "זְקוּי ה' יִחְלִיפוּ כַח" וְכוּ', וְעַל-יַדֵּי־זֶה
 זוֹכִין לְחֵדֶשׁ בְּכָל עֵת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים וְנִפְלְאוֹת, כִּי הֵם
 מִתְגַּבְּרִים בַּעֲבוּדָתָם בְּכָל יוֹם מִחֵדֶשׁ כְּאֵלּוֹ לֹא הִתְחִילוּ עַדִּין
 בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם כָּלֵל, וְעַל-יַדֵּי־זֶה מְשִׁיגִין בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת גְּדֻלַּת
 הַבוּרָא בְּיוֹתֵר וּמְחַבְּרִים סְפָרִים קְדוּשִׁים חֲדָשִׁים בְּכָל עֵת. וְהַכָּל
 כִּדִּי לְבָאָר וּלְגַלּוֹת גְּדֻלַּת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ וְגְדֻלַּת הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה
 וְגְדֻלַּת קְדֻשַׁת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי "אוֹרֵיתָא וְקְדֻשָׁא בְרִיךְ הוּא
 וְיִשְׂרָאֵל כָּלֵא חַד". וְעַל-יַדֵּי־זֶה הֵם מִמְּשִׁיכִים חֲסָדִים חֲדָשִׁים בְּכָל
 יוֹם וּבְכָל עֵת שֶׁמִּשְׁמַע עֵקֶר הַתִּקּוּה לְזָכוֹת לְתַשׁוּבָה כָּל הָרַחוּקִים
 מְאֹד מְאֹד שֶׁכְּמַעַט כְּמַעַט אָבָדָה תִּקּוּתָם מִגְּדֻלַּת הַהִתְגַּבְּרוּת

זקן נתן וכל יעבור

וההתגברות, בבחינת: "ואמר אבד נצחי ותוחלתי מה" אך עקר ההתחזקות, "חסדי ה' כי לא תמנו חדשים לבקרים" וכו', כי חסדיו ורחמיו יתברך אינם תמים ואינם כלים לעולם ולא עוד אלא שהחסדים מתחדשים בכל בקר שנה עקר חדוש מעשה בראשית שבכל יום, בבחינת: "ובטובו מחדש בכל יום תמיד" וכו'. וזהו כל הנחמה והתקווה של כל אחד ואחד מה שהשם יתברך מחדש חסדים חדשים ונפלאים בכל בקר אשר לפי ההתחדשות החסדים יש לכל תקווה בכל עת. וכל זה ממשיכין עלינו הצדיקים הגדולים המתחדשים בכל עת והם ממשיכין עלינו חסדים חדשים בכל יום ובכל עת ומבטלין הזקנה דספרא אחרא, וזה כל תקותנו על ידי שאין יודעין כלל עד היכן חסדיו מגיעים כי לגדלתו אין חקר ועקר גדלתו היא גדלת חסדיו, וחסדיו יתברך מתחדשין תמיד בכל עת עד אין קץ ואין תכלית כנ"ל (הלכות ראש-חדש הלכה ז' אות י"ז):

מה כשאדם נתרחק מהשם יתברך חס ושלום, מכל שכן כשנופל לתאווה רעות ועברות, רחמנא לצלן, אזי היא בחינת: "רחל מבכה על בניה" וכו', כי השכינה שהיא קדשת ישראל נקראת "רחל" כידוע, ואזי היא בבחינת "כרחל לפני גוזזיה נאלמה", כי הקלפות והספרא אחרא גוזזין אותה ונוטלין ממנה כביכול הודה ותפארתה והיא נאלמה ביניהם, ואז היא בחינת "שכינה מה אומרת קלני מראשי" וכו'. וכשנה הרהוק מאד נתעורר בעצם רחוקו ואינו מיאש את עצמו בשום אופן ובוכה וצועק להשם יתברך תמיד, זה בחינת: "קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים", כי קדשת נפשו בוכה במרירות גדול מאד "וימאנה להנחם וכו' כי איננו", כי רוצה שנה זמן רב אשר היא רחוקה מהשם יתברך כל כך. אבל אף-על-פי-כן מאחר שהיא מתחזקת את עצמה עדין

זֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף וְזֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף

ה'תרי"ג
זֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף וְזֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף
זֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף וְזֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף

לְצַעֲקַת וְלִבְכוּת לַיהוָה יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, אֲזִי נִתְעוֹרְרִין רַחֲמֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ וַיִּמְאֵר עָלֶיהָ הָאָרֶץ וְהַתְּחִיזוֹת מִלְמַעְלָה בְּבַחֲיִנַת: "כֹּה
אָמַר ה' מִנְעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֹתֶיךָ וַיֵּשׁ
תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתֶךָ":

וְכֹל זֶה מוֹדִיעַ לָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רַק עַל־יְדֵי צַדִּיק הַדּוֹר הַגָּדוֹל
בְּמַעְלָה מְאֹד שֶׁהוּא בְּחִינַת יִשְׁשָׁכָר, הֵינּוּ שְׂמֵאֵיר בְּכָל נַפְשׁ
מִיִּשְׂרָאֵל וּמוֹדִיעַ לָהּ כִּי עֲדִין "יֵשׁ שָׂכָר" כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם,
כִּי אֵין שׁוּם דְּבוּר וְלֹא שׁוּם צְעָקָה נְאָבָד אֶפְלוּ צְעָקָה מִשְׂאוֹל
תְּחִתִּיּוֹת אֵינָה נְאָבָדָת לְעוֹלָם. וְאֶפְלוּ כְּשֶׁהַתְּאוֹת וְהַמְּנִיעוֹת
מִתְגַּבְּרִין עָלָיו וּמִתְפַּשְׁטִין לְפָנָיו מְאֹד עַד שֶׁאֵינּוּ יְכוּל לְצַאת מֵהֶם,
אֶפְעַל־פִּי־כֵן גַּם אֲזִי כְּשֶׁהוּא כּוֹסֵף וְחוֹמֵד בְּכָל עֵת לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
וְאֵינּוּ מְנִיחַ אֶת הָרָצוֹן וְהַכְּסוּפִין לְעוֹלָם כֹּל זֶה יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּמְבֹאֵר בְּדִבְרֵינוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת (הַלְכוֹת פֶּסַח הַלְכָה ט):

מִט כַּמָּה וְכַמָּה עֵתִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עֵתִים לְטוֹבָה
עֵתִים לְרָעָה חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁהֵם הֵכ"ח [הָעֲשָׂרִים וְשִׁמוֹנָה] עֵתִים
הָאֲמוּרִים בְּסֵפֶר קֹהֵלֶת וּבְהֵם כְּלוּלִים כָּל הָעֵתִים הָעוֹבְרִים עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ עַד יוֹם מוֹתוֹ, אֲשֶׁר עָלִיהֶם הַתְּחִנָּן דָּוִד:
"בְּיָדְךָ עֲתוֹתַי הִצִּילְנִי מִיַּד אֹיְבָי וּמִרוּדְפָי", וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת
הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעְלָה הַמְּלִמֵּד תּוֹרָה וְדַעַת לְיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ יִשְׁשָׁכָר
שִׁיּוּבֵל לְהָאֵיר בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שִׁיּוּבֵל לְהַתְּחִיזַת וְלְהַשְׂאֵר עַל
עַמּוֹדוֹ בְּכָל הַזְּמַנִּים וְהָעֵתִים הָעוֹבְרִים עָלָיו, בְּבַחֲיִנַת: "וּמִבְּנֵי
יִשְׁשָׁכָר יוֹדְעֵי בִינָה לְעֵתִים לְדַעַת מֶה יַעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל", שִׁידַע כָּל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֶה לַעֲשׂוֹת בְּכָל עֵת וְעַת אֵיךְ לְהַתְּחִיזַת וְלְהַחֲיוֹת
אֶת עַצְמוֹ בְּכָל עֵת וְעַת כְּפִי הָעֵת וְהַזְּמַן פַּעַם בְּתוֹרָה, פַּעַם
בְּתַפְּלָה, פַּעַם בְּצַדִּיקָה, פַּעַם בְּצַעֲקָה וְשִׁוְעָה וְתַחֲנָנָה וּבְכִיָּה, פַּעַם

בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה, פֶּעַם בְּדַבּוּר, פֶּעַם בְּשִׂתְיָקָה, וַיֵּשׁ עֵת שְׁצַרְיָכִין
 וּמְכַרְחִין לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ דִּיקָא מִהֶעֱבוּדָה, בְּבַחֲיִנַת בְּטוּלָה שֶׁל
 תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה, כִּי יֵשׁ עֵת שְׁצַרְיָכִין לֶאֱכֹל אוֹ לִישֹׁן בְּשִׁבִיל קִיּוּם
 הַגּוּף אוֹ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם כְּדִי לְפַקֵּחַ דַּעְתּוֹ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַרְבֵּה
 וְהַכֹּל כְּפִי הָעֵתִים הָעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, כִּי בְּהַכְרַח שִׁיעֵבֵר עַל
 הָאָדָם כִּמָּה וְכִמָּה מִיָּנִי עֵתִים שׁוֹנִים. וְכֵן בְּדוּד הַמֶּלֶךְ כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק
 נֶאֱמַר: "וְהָעֵתִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל יִשְׂרָאֵל", וְהַצְדִּיק הַדּוֹר
 הָאֲמַתִּי הוּא מֵאִיר בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיֵּדַע אִיךָ לְהִתְחַזֵּק אֶת
 עֲצָמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל עֵת וְעַת כַּנֵּ"ל (שָׁם אוֹת ה'):

נ כִּמוֹ שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן לְבָלִי לִילָךְ אַחַר תְּאַוּתָיו בְּהִתַּר
 אוֹ בְּאִסּוּר חַם וְשָׁלוֹם, כִּמוֹ כֵּן צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק לַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן אִם כָּבֵר
 נְכַשֵּׁל חַם וְשָׁלוֹם, וְעָבֵר עָלָיו מֶה שֶׁעָבֵר לְבַל יִפֹּל עַל־יְדֵי־זֶה לְגַמְרֵי
 חַם וְשָׁלוֹם. כִּי מֶה שֶׁנִּמְצְאִים הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם שֶׁנּוֹפְלִים בְּדַעְתָּם
 וְאוֹמְרִים, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לִילָךְ בַּדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר עוֹד, זֶהוּ רַק מִחֲמַת
 תְּאַוּתָם וַיִּצְרָם הָרַע שֶׁמִּבְקָשִׁים תּוֹאֲנָה וְעַלִּילָה לְפָרֵשׁ מֵאַחֲרֵי
 הַמָּקוֹם חַם וְשָׁלוֹם, כְּדִי שְׂיֻכְלוּ לִילָךְ אַחַר תְּאַוּתָם הָרַעוֹת חַם
 וְשָׁלוֹם. כִּי הַתּוֹאֲנוֹת וְהַעֲלִילוֹת שֶׁהַבַּעַל דָּבָר מוֹצֵא לְכָל אָדָם רַבּוֹ
 מִסֵּפֶר וּלְכָל אֶחָד מוֹצֵא עֲלִילוֹת מִיְחָדוֹת רַבָּם עַל־יְדֵי חֶסְרוֹן פְּרִנְסָה
 וּמְנִיעוֹת הַמוֹנְעִים וְכוּ'. אֵךְ אֶף־עַל־פִּי־כֵן כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִפְשׁוֹ
 מָרָה לוֹ מְאֹד עַל זֶה, כִּי יוֹדַע שֶׁיִּצְטָרֵךְ לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן, וְעַל כֵּן
 מִתְגַּבֵּר בּוֹ הַטּוֹב בְּכָל פֶּעַם וּמִתְעוֹרֵר לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. אֵךְ
 בְּשׁוֹם דָּבָר אֵינּוּ מוֹצֵא לְעֲצָמוֹ עַלִּילָה וּפְטוֹר כָּל כָּךְ כִּמוֹ עַל־יְדֵי
 הַתְּחַבּוּלָה הַנִּ"ל שֶׁל הַבַּעַל דָּבָר שֶׁמִּפִּילוֹ בְּדַעְתּוֹ בְּכָל פֶּעַם וּמִרְאָה
 לוֹ כְּאִלוֹ אֶפֶס תְּקוּהַ חַם וְשָׁלוֹם, כִּי רוֹאֵה בְּעֵינָיו שֶׁכָּבֵר חָתַר כִּמָּה
 פְּעָמִים לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְנִפְּל אַחֲר־כֵּךְ כָּל אֶחָד כְּפִי מֶה שֶׁנִּפְּל

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ה'תרי"ב

מזמור מלכה ר' צ"ל "צדק צני מלכה שידך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְכֵן הָיָה כִּמְהָ פְעָמִים בְּלִי מִסְפָּר. וְעַל כֵּן הוּא פְטוֹר כְּכָר בְּעֵינַי
עֲצָמוֹ מִלְחָתוֹ עוֹד חֲתִירוֹת לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: